

FEC-nieuwsflits nr. 12 van 10.01.2006

Begrotingsevenwicht? Ja, maar...

De fiere federale ministers Van den Bossche (Begroting) en Reynders (Financiën) kondigden op 5 januari 2006 een zesde begrotingsevenwicht op rij aan. De rekeningen sloten af met een verwaarloosbaar surplus van 120 miljoen euro. Enkel Finland (+1,9%) en Spanje (+0,2%) scoren beter, terwijl het tekort in de Eurozone gemiddeld 2,9% bedraagt. Volgens de kersverse minister van Begroting een puik resultaat, temeer daar de groei in 2005 uiteindelijk slechts 1,4% bedroeg en geen 2,5% zoals aanvankelijk geraamd.

Op papier is de begroting inderdaad in evenwicht. Maar net zoals in de recente budgettaire geschiedenis was alweer een grote rol weggelegd voor eenmalige maatregelen. De zenuwachtigheid om toch nog geld binnen te halen de laatste weken van december, doen vermoeden dat een evenwicht geen evidentie was. Op de valreep moest het Antwerps Havenbedrijf overtuigd worden zijn pensioenfonds af staan, werd de NMBS verplicht te lenen om zijn pensioenvoorzieningen aan de staat over te dragen en moest het nagelnieuwe Antwerps gerechtsgebouw verkocht worden. Deze maatregelen zijn samen goed voor een slordige 800 miljoen euro. Bij de quasi gedwongen verkoop van voormalige asielcentra slikt de regering zonder morren een minwaarde van 20 miljoen euro.

Deze recente maatregelen komen bovenop de reeds vroeger bepaalde eenmalige maatregelen ter waarde van goed 1,6 miljard euro of 0,56% van het BBP. Het betrof ondermeer de verkoop van NMBS-terreinen, de effectisering van achterstallige belastingschulden, extra opbrengsten uit de EBA en een verhoging van het Vlaams overschot ter waarde van 145,3 miljoen euro. Daarenboven is de afrekening van de belastingaangiften (aanslagjaar 2004) enkele maanden uitgesteld, zeker tot een eind in 2006. Komt goed uit voor een regering die ongeveer 2,7 miljard euro netto terug moet betalen.

Ook 2005 brengt geen structureel evenwicht. Integendeel. Goed 2,5 miljard aan eenmalige opbrengsten moeten ook deze begroting redden. Ondertussen worden heel wat uitgaven doorgeschoven naar 2006. De schuldratio is in 2005 nauwelijks gedaald en blijft zeer hoog in vergelijking met de rest van de eurozone. De evolutie van het primair saldo tenslotte voorspelt niet veel goeds. Het overschot zonder rentelasten daalt in 2005 verder tot 4,3%. Rond de eeuwwisseling bedroeg dit surplus nog een robuuste 7%. Een verhoging van de intrest - en momenteel ziet het ernaar uit dat dit inderdaad te gebeuren staat - kan dan ook catastrofale gevolgen hebben voor de publieke financiën.

Economisch Vlaanderen internationaal

De zesde congreswerkgroep gaf een voorzet voor een nog meer exportgericht Vlaanderen: een dynamische en open economische regio en, als het van ons afhangt, spoedig een soevereine lidstaat van de EU. Het Vlaams Belang pleit in afwachting van de Vlaamse onafhankelijkheid voor de mogelijkheid van de lidstaten om hun stemgewicht binnen de Raad van de EU op te splitsen in hoofde van hun regio's met wetgevende bevoegdheid. De Vlaamse identiteit moet via Vlaamse keurmerken ondertussen ook wijd en zijd worden gepromoot.

Onze ligging en economische structuur geven goede kansen aan distributie, internationale dienstverlening en de productie van traditionele producten en innovatieve technologieën. Logistiek Vlaanderen heeft in de EU-25 heel wat troeven: zijn centrale ligging tussen noord en zuid, zijn poortfunctie, zijn onderwijs van wereldniveau, een dichte transportinfrastructuur en een hoog opleidingsniveau van zijn - meertalige - inwoners. Zowat 60% van de koopkracht van de EU ligt in een straal van 550 km rond Vlaanderen. Het Vlaams Belang wil die troeven bestendigen en verder verstevigen. Vlaanderen heeft immers slechts een kleine markt en is niet gebaat met een protectionistische opstelling. Buitenlandse investeringen nemen echter nog nauwelijks toe.

Uitbesteden naar lageloonlanden is een vorm van internationaal ondernemen. Steeds meer ondernemingen zien daar brood in. Om dit tij te keren kan Vlaanderen zich best sterk profileren als een economie die Vlaamse bedrijven actief projectmatig aanspoort om samen te werken met buitenlandse partners. Deze nieuwe vormen van internationaal zakendoen blijken ook meer rendabel dan zuivere export. Het nieuwe Vlaamse Agentschap Internationaal Ondernemen, in het Engels *Flanders Investment and Trade* (FIT) genoemd, moet op deze evolutie inspelen in nauwe samenwerking met het bedrijfsleven. De integratie van Export Vlaanderen en de Dienst Investeren Vlaanderen moet vooral gestalte krijgen naar de buitenwereld toe. Intern is het raadzaam de zaken gescheiden te houden.

Onze bestuurders moeten de politieke wil opbrengen en de overheid moet ten aanzien van de bedrijfswereld haar ondersteunende rol waarmaken om de Vlaamse bedrijven opnieuw te laten investeren. Wellicht is een sterke en gezonde economische ontwikkeling, zoals het Vlaams Belang die voorstelt, nog de beste waarborg voor succes in de confrontatie met Aziatische en andere tijgers. De parafiscale lasten op arbeid moeten dringend omlaag zodat ondernemingen méér kunnen investeren in O&O en zodat productinnovatie mogelijk wordt. Om O&O in Vlaanderen op de sporen te krijgen - meer en anders dan met het huidige beleid - willen wij met onze Minerva-visie de wetenschappelijke en innoverende steun in de rug zijn voor onze ondernemingen, die uiteindelijk de verbetering van onze concurrentiepositie op het internationale terrein in de harde zakencijfers zullen moeten waarmaken. Tot slot stelt onze partij - naast lastenverlaging en doorstart van het innovatiebeleid - dan ook het reeds vermelde KMO-plan voor. Een specifieke reeks van maatregelen dus, toegespitst op het wezen en de ruggengraat van onze Vlaams economie: de KMO's.